Ч. 15. Субота 2 лютого (20 січня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — З Угорщини. — Подїї в Росиї.

Після донесень ческих часописий вибори до парляменту на основі нового виборчого закона відбудуть ся дня 14 мая. Скликане парляменту має бути назначене на день 4 червня. — Виконуючий комітет консервативної більшої власности в Чехії зібрав ся вчера на наради і ухвалив таку резолюцию: Позаяк новий закон виборчий виключає більшу власність, яко окрему курию, проте виконуючий комітет консервативної більшої посїлости в Чехії полишає своїм членам, котрі наміряють кандидувати, рішене, чи відносини в поодиноких округах відповідають тому. Рівночасно поручає комітет всїм своїм членам, аби підчас виборів, відповідно до місцевих відносин, підпирали таких кандидатів, котрих особа або проґрама суть найблизші до консервативних засад.

В угорскім соймі заявив пос. Юриґа, Словак, що не має довірія до теперішного правительства, котре єсть ще більше шовіністичне, як правительство бар. Банфі'ого. Бесїдник остро критикує поведене угорских судів, за що предсїдатель прикликав єго до порядку. Дальше обговорює невдоволене словацкого населення і зазначує, що один такий засуд, який на пр. видано против него, підніс більше народну самосьвідомість між Словаками, нїж могло би то зробити 10 послів своєю працею. Предсїдатель відобрав вкінци бесїдникови голос. — Посол Вайда, Румун, закинув, що правительство не подало палатї до відомости правдивих причин димісиї Польоніого. Прийшло до острої суперечки між Вайдою а пос. Гоком.

Кореспондент Times-а доносить з Одеси, що викрито там заговор, котрого цїлию було висаджене у воздух торговельної школи при помочи динамітної бомби, полученої з годинниковим приладом. Коли би відкрите було довершене кілька хвиль пізнїйше, будинок, в котрім було тоді 700 учеників, був би вилетів у воздух. Полїция арештувала 25 студентів. — З Севастополя, як звідтам доносять, виїхала до Батум судова комісия, аби там перевести ряд важних полїтичних процесів. Однако в дорозї в якийсь невиясненний спосіб щезли дві великі скринї з актами до тих процесів. Полїция і стражники, котрих цїлі відділи вислано на глядане згуби, доси нїчого не найшли. — Вибори правиборців до думи вже розпочали ся. Як доносять з Петербурга, вибори тамошних робітничих правиборців принесли повну побіду социялїстам, котрих вибрано 80 прц. Також в Москві вибрано більшість социялїстів.

Про становище російского духовеньства підчас виборів пише київска „Рада“ між иншими ось що: Вибори вже розпочали ся. Як і треба було сподївати ся, картина сегорічних виборів чимало ріжнить ся від торічних. Сенатскі пояснення, позбавивши виборчого права сотні тисяч селян та робітників, передали долю виборів до рук заможнїйших кляс, в значній мірі побільшили вплив на вибори земельних власників та духовеньства. На минувших виборах сьвященики змогли перейти виборцями тілько як дуже нечисленні виїмки. Тепер же ми бачимо, що сьвящеників вибирають виборцями по богатьох повітах, а подекуди то навіть число сьвящеників значно переважає число виборців. Очевидно, що духовеньство мати-ме вплив і на дальший хід виборів і до сего ми не можемо ставити ся цїлком байдуже. Телеґрами петербургского аґентства, а також вся чорносотенна праса, називають всїх сьвящеників загалом „монархистами“ і заздалегідь з того тїшать ся. Та чи мають же они для сего якісь підстави?

Що міске духовеньство, забезпечене великими доходами, в масї своїй реакцийне, то се правда. Поступові сьвященики серед міского духовеньства лучають ся поодинокими виїмками. Але всеж таки, хоч їх і не богато, та они суть. На чолї їх треба поставити гуртки поступового духовеньства в Петербурзї та Москві, за якими пильно стежить все духовеньство з провінциї. Серед сїльского духовеньства знайде ся також немало осіб, що живуть не власними почутями і думками, а позиченими у начальства, вичитаними з „Епархіальныхъ Вѣдомостей“ та указів консисториї. Для таких панотців, розуміє ся, „своя сорочка“ найдорожша. Всї інтереси обмежують ся службою, „кариєрою“ та доходами. Але всеж таки, стоячи близько коло народного житя, по всякий час бачучи народне бідоване, сїльске духовеньство мусить знати і відчувати народне горе. За минулий рік ґазети нераз оповіщали про те, як

---

12)

Пан Лекок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Піднесений предмет був то ковток, бутон або ґузичок, як то кажуть ювілери. Він складав ся з одного одніссенького, дуже великого диямантa. Оправа була напричуд делїкатно вироблена.

— Сей диямант — сказав Лекок, коли єму через якийсь час придивив ся, — сей диямант мусить бути що найменше яких пять до шість тисячів вартий.

— Дійстно?

— Я гадаю, що можу так казати.

Кілька годин перед тим не був би сказав: „Я гадаю“ лиш був би відразу заявив: „Так кажу“. Але єго перша похибка була для него памяткою на цїле житє.

— А може— запримітив батько Абсент— може той спільник шукав сего дияманту?

— То ледви. В сїм случаю був би він певно не перешукував кишенї в запасцї вдовицї Шіпен. Та нащо? — Нї, він мусїв за чимсь иншим шукати... може за якимсь листом.

Старий полїцист не чув вже того; він взяв ковток до руки і приглядав ся єму також.

— А коли собі подумати — замуркотів він здивований тим дуже, що диямант так сьвітить ся — коли собі подумати, що до „Перчанки“ зайшла панї, що мала в ушах дорогоцїнні каменї за десять тисячів франків! Хто би то повірив!

Лекок задуманий схилив голову в долину.

— То неймовірне — відповів він — безглузде. А все-таки дожиємо ще щось зовсїм иншого, скоро колись удасть ся — хоч я о тім сумнїваю ся — викрити тайну сеї загадочної історії.

Глава осьма.

Настав був мрачний і темний день, коли Лекок і єго старий товариш були переконаня, що їх розслїди вже зовсїм докладні. В шинку не було вже анї одного квадратового цаля, котрий би они не перешукали з як найбільшою точностию, котрий так сказати би не брали би під люпу.

Позіставало ще виготовити звіт.

Молодий полїцист сїв собі коло одного стола і почав насамперед рисувати переглядовий плян місця убийства, щоби тим способом улекшити зрозуміне свого оповіданя.

На сїм плянї значить:

А. Місце, де патруля під проводом полїцийного інспектора Жевроля зачула крики. (Віддаль від сего місця аж до так званої „Перчанки“ виносить лиш 123 метрів; можна отже

сільске духовеньство оборонило інтересів своїх парохіян перед начальством. Серед людий духовного стану відбуває ся тепер такий процес перерожденя, як і серед людий инших кляс російскої держави. Консисторскі укази — не приставати до поступових партий, погрози — заслати непокірних у найгірші парохії — позбавили духовеньство сьміливости, примусили єго із своїми поглядами таїти ся. Але консистория не могла примусити духовеньство зречи ся своїх думок, переміните свої погляди. Поступових людий сільского духовеньства значно більше, ніж серед міского. Оно також в більшій мірі, ніж міске духовеньство, відчуває на собі гнет консисториї, архирея та благочинного. Події послідних днів: непорозуміня між двома Антоніями (волиньским та петербургским), засилка архим. Михаїла, справа сьвящ. о. Григ. Петрова — зробили серед духовеньства великий заколот. Духовеньство поділило ся на табори, иноді ворожі між собою не тільки що-до якогось окремого питаня, а навіть і що-до загальних поглядів. Розуміє ся, що ті події не мало роблять впливу і на політичні пересьвідченя духовеньства. Ось задля чого уважати все духовеньство взагалі „монархістами“ — нема ніякої рациї, і радощі „истинно-русскихъ патриотовъ“ здають ся нам трохи передчасними.

Новинки.

Львів, дня 1-го лютого 1907

— **Відзначеня.** Є. Вел. Цісар надав ц. к. міністрам: торговлі др. Йос. Форштови, віроісповідань і просьвіти др. Густ. Мархетови, зелізниць державних др. Юл. Дерштатті і ц. к. міністрам: др. Фридрихови Пацакови і Генрихови Праде достоїньство тайних радників з увільненем від такси. — Інспекторови австро-угорского банку, Денисови Фалишевскому надав Є. Вел. Цісар титул радника цісарского з увільненем від такси.

— **Іменованя.** П. Міністер просьвіти іменував будівничого Казимира Ржечицкого учителем IX. кл. ранґи в школі промисловій у Львові. — Гал. Дирекция почт і телеґрафів іменувала укінченого ученика шкіл середних і официяята почтового Станислава Курасадовича, практикантом почтовим у Львові.

— **Аванс.** П. Міністер просьвіти признав VIII. кл. ранґи слідуючим інспекторам шкільним окружним: Ант. Левандовскому в Снятині, Юл. Поваковскому в Стрию, Ів. Лешезі в Коломиї, Том. Писарчукови в Сяноку, Ів. Ваnашевскому в Рогатині, Юл. Фрайденберґови в Яворові і о. Людв. Фонферці в Мисленицях.

— **Закон в справі підвисшеня конґруя** ухвалив, як звістно, розвязаний вже парлямент, а сими днями буде він санкціонований. Конґруу сьвітских душпастирів, установлену законом з 19 вересня 1898, новий закон підвисшає о пятилітя (квінквенія) по 100 К аж до 40 року служби; о сю квоту закон підвисшає також емеритури. Ся підвишка конґруи і емеритури, о скілько єї не покриють доходи душпастирского уряду, буде виплачувана з релігійного фонду, а зглядно з державного скарбу. На случай специяльних аномалій фізичних, або з инших специяльних зглядів, міністерство може підвисшити емеритуру душпастиря, але не понад суму 2000 корон річно. — Се підвисшене дотациї душпастирів увійде в житє в протягу трох літ, почавши від 1907 року, кождого року в одній третій части признаних пятилітів. Загальний видаток річний по повнім переведеню сего закона обчислено на 860.000 корон.

— **Іспити кваліфікацийні** на учителів шкіл народних розпічнуть ся в Перемишли дня 18 лютого с. р. Подаия треба вносити до комісиї екзамінацийної найдальше до дня 10 лютого.

— **Рускі старинні памятники.** На засіданю історичної комісиї наукової академії в Кракові предложив др. Александер Чоловский між иншими: а) Олійний образок з XVII. віка на дереві, кисти незнаного доси руского маляря Ілиї Залужаньского, з руским і латиньским написом і б) Фотографію мурованої церкви на російскім Поділю над Ушицею. Та церква під покровом Непор. Зач. Пресьв. Діви Мариї, поставлена в половині XVI. в. через Балабанів, єсть одним з найцікавійших останків укріпленої церкви, з баштовою архітектурою, з двома рядами стрільниць на ручне оружие і пушки. Близших даних про образ Залужаньского не подано в комунікаті з засіданя комісиї, тому годило би ся, аби найбільше компетентне до того Наук. тов. ім. Шевченка розвідало ся про той образ. Тим лекше буде можна се зробити, що той образ мусить бути в міскім архіві у Львові, якого директором є др. Чоловский.

— **З „Труда“.** Отсим подаємо до відомости інтересованих, що в нашім товаришеню єсть до обсадженя посада управительки зглядно управителя і місце для маніпулянтки. Від управительки зг. управителя вимагає ся знане язиків краєвих і німецького в слові і письмі і веденя бухгальтерії. Першеньство будуть мати ті, котрі в такім інтересі як наш вже працювали. Від маніпулянтки вимагає ся знаня язика руского в письмі і мові і вправи в рахунковости і укінченої що найменше школи виділової. Подане з метрикою і сьвідоцтвом шкільним та сьвідоцтвами дотеперішного занятя приймає дирекция, котра уділить також близших пояснень що до занятя і плати. Зголошеня по 15 лютім не будуть увзгляднені. — *Дирекция.*

— **Філія господарского тов. „Сільский Господар“** в Олеску уряджує популярні виклади (господарскі збори) в читальни „Просьвіти“ в Кутах дня 3. лютого (в неділю) с. р. о 3 год. по полудни з отсим порядком: вступне слово, виклад меліорацийного інжінера п. А. Корнелі про управу торфовиск і виріб опалового торфу, дискусия над тим викладом і вільні внесеня членів. — *Від виділу товариства.*

— **Дрібні вісти.** Загальний рух на зелізници Львів-Яворів заведено знову. — Юлія Пиндюкова, жінка платничого, при сіканю мяса відрубала собі сікачем палець. — В кривчицких і лисиницких лісах появили ся вовки. — В Янові коло Львова покусав скажений пес 12-літного Івана Марунича, сина зарібниці. Хлопця враз з матірю вислано до Кракова до заведеня дра Буйвіда. — Купцеви зі Шкла, Купф рови, вкрадено з воза стоячого на ул. Каміньского, великий пакунок з білєм.

— **Студінь і заметелі.** Дирекция зелізниць державних доносять: Вчера поїзд ч. 11, котрий відійшов о 10 год. 35 мін. перед полуднем до Підволочиск, застряг около 4 год. по полудни в сьнігу межи стациями Борки великі а Максимівкою. При пробиваню засипи сьнігової викотила ся машина разом з тендером, внаслідок чого настала застоя в курсованю поїздів межи Тернополем а Підволочисками. Вчерашний вечірний поїзд особовий ч. 15 курсував лиш до Тернополя а нинішний поїзд особовий ч. 16 вийшов аж з Тернополя. Опісля курсували вже всї поїзди правильно. — З Інсбрука доносять, що в кількох сторонах Тиролю скотили ся з гір величезні осуги (лявіни) і наробили великої шкоди. — В Зальцбурзі паде сьніг без перерви вже два дні. Зелізниці льокальні здержали рух. — З Берлина доносять: Внаслідок великих мас сьнігу комунікация все ще перервана. Вчера було занятих 2000 робітни-

---

припускати, що то були перші крики, отже що борба в тій хвили лише що була розпочала ся).

В. Вікно з віконницями, крізь котре один поліцист видів, що діяло ся в середині.

З. Двері, котрі виважив інспектор Жевроль.

К. Коминок.

Х. Сходи, на котрих сиділа арештована вдовиця і плакала.

(На третім ступени тих сходів найдено пізнійше запаску вдовиці Шіпен з повивертаними кишенями).

С. С. С. Столи.

(Сліди від посудини з вином і пяти склянок знаходили ся на столі, що стояв межи вікном *В* а коминком *К*).

Р. Двері, що сполучали позадву комнату з шинком. Перед сими дверми стояв убийник з револьвером в руці.

О. Другі, задні двері шинку, що виходять на город. Тими дверми впав поліцист, котрому прийшло на гадку зайти убийника з заду.

Л. Ворітцята, що виходять на поле.

Е. Е. Е. Сліди в сьнігу, знайдені по відході інспектора Жевроля тими поліцистами, що були в Перчавці.

В сих поясненях до рисунку не вписав Лєкок ані разу свого імени; він говорив там лиш о „поліцисті“. То не була скромність. Противно, коли умисно ставимо себе самі позаду, то показуємо ся в тім яснійшим сьвітлі, коли виступимо з тіни. Так само було обчислене й то, що він так часто згадував імя Жевроля. Він думав собі, що якраз аж через то зверне ся увагу на того поліциста, котрий знав що і як робити, підчас коли ціле ділане команданта обмежало ся на тім, що він виважив двері.

Письмо, яке він уложив, то не був протокол, — бо робити протокол мають право лиш судейскі урядники поліцийні — лиш простий звіт, котрий можна би що найбільше назвати описом підпринятих кроків; мимо того написав він все так старанно, як той молодий ґенерал, що пише звістку про свою першу побіду.

Підчас коли він рисував і писав, заглядав батько Абсент єму понад плече. Особливо плян сподобав ся був старому. Він видів вже богато того рода рисунків, але доси все собі гадав, що треба бути інжиніром, будівничим або бодай землеміром, щоби таку роботу робити. А єго товариш, той рекрут, зробив цілу тоту історию за помочию метричної міри і кусника дерева, що служило за лінію. Єго поважане для Лєкока збільшило ся длятого незвичайно високо!

По довшій хвили батькови Абсинтови таки навкучило ся дивити ся, як перо скаче по папери. Єму робило ся недобре по безсонній ночи, в голові єго палило а ноги і руки тряс ли ся від студени. До того єму ще й ноги були зовсім задеревіли. Він почав для того нишпорити по шафках і відкрив наконець — яке щастє! — фляшку горівки повну до трох чвертий. Він надумав ся хвилинку але відтак — ах, ти мій Боже — налив собі велику повну склянку і випив одним духом.

— Налити й вам? — спитав він відтак свого товариша. Горівка не така то й знаменита, але все одно, бодай чоловік від неї трохи розігріє ся та й розірве ся.

Лєкок подякував; єму не треба було ніякої розривки. Він ужив всіх сил своєї інтеліґенциї; розходило ся о то, щоби судия слідчий лиш по самім прочитаню звіту міг сказати: Закличте сюди того, що то писав! Від сего зависіла ціла єго будучність при поліциї.

Старав ся всіма способами представити справу коротко, ясно і виразно. Насамперед доносив, як набрав підозріня о убийнику, якого росту той був і як він був забарикадував ся. Відтак навів поодинокі докази, які мав в сїй хвили перед собою.

А то були: клапті бурої вовни позбираної з бальків, дорогоцінний ковток, відбитки всіляких слідів знайдених в городі, запаска вдовиці Шіпен. Дальше револьвер убийника, з котрого пяти набоїв три ще не були вистрілені. Револьвер той, що правда не мав ніяких окрас, але був незвичайно красно і старанно зроблений; на ложи була вписана одна із найперших льондоньских фабрик оружия: „Стіфен, 14 Скіннерстріт“.

Лєкок був певний того, що міг би призбирати ще инших може й дуже цінних познак, як би перешукав трупи, але то не важив ся він робити. Він яко поліцай мав ще за мале значінє, щоби єму то вільно було брати ся до того. Впрочім розумів він то, що Жевроль лютив би ся за єго роботу і певно кричав би, що Лєкок змінив положенє трупів і тим зробив не можливим, щоби судові лікарі могли з того положеня робити якісь свої висновки.

Але він й не робив собі богато з того, лиш взяв ся відчитувати ще раз свій рапорт, коли батько Абсент, що курив люльку на порозі, закликав єго.

— Що нового? — відозвав ся Лєкок.

— Ось іде Жевроль з двома товаришами та ведуть з собою комісаря і якихсь двох панів.

(Дальше буде).

ків згортанє снігу. В місті брак дробу, городнини, яєць і т. п., бо селяни з сусідних сіл не могли прийти на торг.

— **Закордонні розбишаки.** Перед судом присяжних у Львові вела ся вчера розправа карна против зайшовших в половині вересня мин. року супругів Рудницких і Міґралів, котрим очевидно стало вже було в Росиї за тісно і они перенесли ся за кордом до Галичини, щоби тут займати ся дальше розбишацтвом і крадежами. Богдан і Анна Рудницкі і Іван та Йосифа Міґрали осіли були в Підлісю, повіта чесанівского, на росийскій граници, недалеко Белзця і звідси вибирали ся за добичею в ріжні сторони. Мужчини їздили то до Росиї то до Ярослава і Львова, то по сусідних селах і всюди крали, що дало ся, та привозили до дому куплені вже за готівку о їня, хустки, арістони, револьвери і т. п.

Дня 28 вересня м. р. щезли Рудницкий і Міґрала з Підлісся, а небавком опісля розійшла ся чутка, що они були за границею в селї Мазилах і там застрілив Рудницкий з револьвера якусь Парашку Ціхор. В ночи з 29 на 30 вересня вкрали они шинкареви з Хотилюбя із замкненого стола 630 К, годинник і ножик. Дня 13 жовтня явили ся они знову в в Підлісю і тут зачали пакувати ся, бо мали намір вернути назад до Росиї, як то оповідали своїм сусїдам. Тимчасом явив ся жандарм і арештував обох. На другий день Рудницкий втік з вязниці і допустив ся крадежі в Чесанові у Сильвестра Трусевича і Михайла Гнатишина та виїхав аж до Ядовника під Краковом, де єго знов арештовано. Рудницкий очевидно всему перечив, але суд засудив єго на рік вязниці. Прочих увільнено, бо не можна їм було доказати вини.

— **Ориґінальна щадниця.** З Парижа доносять: Честні жителі француской столиці, що ходили на прохід до ліску Вінсен і там проходжали ся по т. зв. Королівскій алеї, анї не прочували, що близько них знаходить ся схований досить великий скарб, бо 40.000 франків, котрі париска поліция викопала там минувшої неділї. В однії з великих париских фабрик відкрито недавно тому велике спроневірене а підозріне впало на урядника фабрики якогось Бека. Перед різдвяними сьвятами купував він для своєї родини дорогоцінні дарунки і то звернуло на него підозрінє, бо доходи єго не були так великі, щоби він міг купувати так дорогі річи. Поліция підглядала єго для того потайки. Дня 31 грудня пішов за ним тайний аґент поліцийний аж до ліску Вінсен і там підглянув, що Бек зійшов з дороги та зайшов в глубину ліска, де росла ґрупа дубів і там порав ся досить довго коло тих дерев. Пізнійше переконав ся аґент, що деякі з тих дубів були позначені хрестиками, але поки що лишено все по давному. На другий день прийшов Бер знов до ліса і знов так само порав ся коло тих дубів. Аж тоді поліция придержала єго і спитала, що він там робив коло дубів. Бек дуже змішав ся і остаточно признав ся, що закопав там 1000 франків в тій цїли, щоби їх єго жінка не розпустила. Але поліция не вдоволила ся тим поясненем, лиш взяла Бека під ключ, а минувшої неділї вибрало ся до згаданої дубини кількох урядників поліцийних з рискалями і сокирами та почали під назначеними дубами шукати грошиї. Їх робота увінчала ся успіхом, бо небавком видобуто з під дерев звиш 40.000 франків почасти золотом в рульонах, по части банкнотами схованими старанно у фляшки.

Телеґрами.

Відень 1 лютого. Угорский міністер a latere ґр. Зічі був нині у Є. В. Цісаря на окремій авдиенциї. (Здавав мабуть звіт о звістних скандалах на Угорщині).

Будапешт 1 лютого. Парлямент ухвалив по короткій дискусиї закон фінансовий, а відтак і закон о вибиваню нових монет нїклевих і засіданє закрито.

Будапешт 1 лютого. Поліция зарядила видаленє бар. Шинберґерової з Будапешту. Баронова не хотіла приняти декрету поліциї вказуючи на стан свого здоровля. Поліция зарядила з тої причини, щоби лікар поліцийний розслїдив стан єї здоровля. (Бар. Шенберґерова єсть спільничкою б. міністра справедливости Польонія у всїляких інтриґах політичних, котрі довели до звістних вже скандалів).

Варшава 1 лютого. Референта тайної поліциї Ґріна застрілив незвістний чоловік, підчас проїздки, на котру Ґрін був вибрав ся. Візник зранений.

Париж 1 лютого. Поліция одержала повідомленє, що в послїднім дни мясниць мають відбути ся походи масок в цїли висьміваня духовеньства. Префект поліциї заборонив перебирати ся за сьвящеників з тим мотивом, що через то міг би бути нарушений спокій і чувства инших горожан могли би бути обиджені.

Ґренобль 1 лютого. Епіскоп одержав вість, що начальники 10 сіл підписали вже умову, яку епіскопи ухвалили на послїдній конференциї, на основі котрої забезпечує ся тим громадам право користаня через 18 літ з церков до відправлюваня богослуженя.

Одеса 1 лютого. (П. А.) Вчера в полудне впало 20 узброєних людий до одної з друкарень, звязало всїх робітників, забрали черенки і видрукували кілька тисячів примірників відозви до моряків. Відтак забрали ті відозви на вози і від'їхали борзо.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Кончинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1 5	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. желїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).